

NASPRAWOWAĆ (5) *vb pf*

Pierwsze i drugie a jasne; o prawdopodobnie jasne (tak w ować).

fut 3 sg nasprawuje (1). ◇ praet 1 sg m -m nasprawował (2). ◇ [3 sg m nasprawował.] ◇ 3 pl m pers nasprawowali (1). ◇ impers praet nasprawowano (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Sprawić wiele (z subiektywnym odczuciem wielości i dosytu) [czego (pl) a. wiele czego] (3) : Kupiec wylicza czo tu dobrego uczinil. [...] Ciborium tom sbudował Przypraw dofyć naśprawował. RejKup i6; fortyte też woienne fą wymyślone/ y broni mnoftwo naśprawowano [arma multa comparata] ModrzBaz 101v.*

W połączeniu szeregowym (1): Y to pomnię czom sbudował Kaplicze/ y naśprawował Wielicze [!] Ornatow Kielichów Y ffundował dziewięcz mnichow RejKup t6.

[Zwrot: »nasprawować sobie«: I naśprawował fobie [Adonijas] wozów y iezdnych y pięćdziesiąt mężów którzyby biegáli przed nim [Fecitque sibi currus et equites et quinquaginta viros] WujBib 3.Reg 1/5 (Linde).]

2. *Wykonać (z subiektywnym odczuciem wielości); facere PolAnt [czego (pl)] (2) : BibRadz 3.Reg 15/12; Bo to źimie záfie z dzieweczkámi poprzędzie/ płocienek naśprawuie RejZwierc 109.*

Synonimy cf NASPRAWIAĆ.

Formacje współrdzenne cf SPRAWIĆ.